

mutuis auxiliis, & subsidiis succurrere, atque sic fratrem a fratre adjuvari.

Quod præcipue circa personas facile, & frequentius necesse erit, si videlicet, in uno Monasterio non sint satis idonei pro officiis, cura, animarum, instructione aliorum &c., vel e contra si sint, quibus, vel propter valetudinem, vel alias causas emergentes, ad corporis, & animæ salutem conducere videatur loci mutatio. Hisce casibus omnino succurrendum mutuo, atque unanimiter curandum, qualiter tum animæ salventur, tum Monasteria singula in bono statu conserventur. Et quidem ordinarie hæc materia ad Capitulum Generale referenda, ibique communibus consiliis de modo, & mediis resolvendum erit: si tamen periculum in mora apparebit, D. Præses cum consilio duorum, vel trium Abbatum, eorum maxime, de quorum interesse agitur, interim usque dum in Capitulo plenius provideatur, disponere, & omni meliori modo, quo potest providere debet. Ad hunc igitur finem, ut exigente iusta causa Religiosorum de uno ad alterum Monasterium translatio commode fieri possit, in posterum omnes ad Novitiatum, seu Professionem in quocumque nostre Congregationis Monasterio admittendi, se obligabunt expresse, quod a loco Professionis ad tempus discedere, & in alio Monasterio vivere, aut functiones injungendas subire teneantur, quoties id in Capitulo Generali, vel Domino Præsidi, sive pro exigentia alterius Monasterii, sive pro sua propria salute necessarium videbitur, eo tamen salvo, quod quilibet in Monasterio Professionis suæ semper jus, & titulum, item vocem activam, & passivam retineat, ad quod etiam regressum, cessante causa translationis habeat: neque enim absolute, vel in perpetuum aliquis alio transferretur (nisi forte causa omnino extraordinaria, & specialissima id postularet) sed omnes sic translati in visitatione, aut Capitulo Generali se insinuare, & restitutionem ad locum Professionis urgere possunt, exaudiendi, si specialis ratio non obstat.

De iis porro, qui hætenus absolute stabilitatem loci professi sunt, sine obligatione ad prædictam translationem, confidimus eos, vel ultra in hoc ipsum statutum consenturos, seque prædicto modo obligaturos, vel saltem difficiles non fore, si exigente necessitate, aut rationabili causa ad transitum temporalem de suo ad aliud Monasterium requirantur.

§. 2.

De communi Novitiatu.

Inter occasiones, quibus ab uno Monasterio, aliis utiliter succurri potest, præcipue videntur circa Novitios, & Novitiatum, ubi frequentes defectus se se hætenus prodiderunt, dum vel alicubi non fuerunt, qui cum debito fervore & scientia Novitios in solidiori accessu instruerent & manuducerent, vel Novitii singulares, aut nimis pauci in uno Monasterio non poterant ab aliis separari, & in exactiore disciplina educari.

Vbi unicum remedium occurrit communis Novitiatu, si videlicet Novitii in uno, vel si numerus magnus esset, duobus Monasteriis Novitiatum subeant, sub idoneo ad hoc munus Magistro, ex quocumque Monasterio eligendo. Interim quia aliunde rationabile, & necesse est, ut

tum Novitii Constitutionem Monasterii, in quo citra casum, & causam specialem constanter vendum, tum etiam superiores, & Conventus mores, indolem, & animi propensiones Novitorum, quos in perpetuos Confratres, & Convictos suscipiunt, rite probent, & experiantur: Primo quidem Novitii, sive Postulantes per duos menses in habitu seculari, & in Monasterio, in quo suscipiendi sunt, manebunt, Officiis Divinis, aliisque exercitiis regularibus intererunt, cellam in dormitorio occupabunt, & in Refectorio communi cum aliis refectorem sument: tum ad Monasterium Novitii instruendis deputatum mittentur, in quo instruentur, & annum integrum permanebunt, quo peracto, ad Monasterium, in quo vota emissuri sunt, revertentur, ibique profitebuntur, si majori suffragiorum Conventus numero approbentur. Quæ omnia sic fient, ut secundum divisionem anni probationis a Sancto Patre Benedicto in tria tempora, duorum in primis, dein sex, & ultimo quatuor mensium pro trina deliberatione, & resolutione factam Novitii primam probationem sic perficiant, ut intra illud tempus singulariter in recitatione Breviarii, & Ritibus, seu Cæremoniis religiosis exterioribus sedulo instruantur: postea in altera probatione circa interiorem hominem veram vite spiritualis perfectionem, secundum solida ascesis principia instruantur, ac deinde expleto hoc tempore, juxta præscripta in Regulis Sancti Benedicti, per reliquum anni spatium exercentur, & tunc ad proprium Monasterium, in quo professionem emissuri sunt, cum Literis testimonialibus, & iudicio Domini Abbatis, ac Magistri Novitorum revertantur per aliquod tempus pro Abbatibus arbitrio, probandi, quantum in communi Novitiatu profecerint, & an satis capaces, & idonei sint, qui ad professionem admittantur. Quod si ex causis rationabilibus a majori parte Capituli probatio cuiusdam Novitii videatur ultra tempus consuetum extendenda, professio differri eoque poterit, donec Novitii mores, & genius omnino perspecta sint, Præsidi vero desuper debita relatio singulis vicibus dabitur.

Novitii omnes proponuntur toti Capitulo Monasterii illius, in quo erit Novitiatu communis probationis tempore, singulis quatuor mensibus examinandi, quo in examine exquiretur, quid quisque in illis reprehensione, aut emendatione dignum videtur, unde, vel dimissionis, seu admissionis possit fieri iudicium, & ultimo mense communis Novitiatu finito, priusquam ad propria Monasteria Novitii cum Literis remittantur, in Capitulo singuli Religiosi mentem suam super capacitate, & incapacitate eorumdem declarabunt.

Emissa Professione, qui ad studia Rhetorices, & Philosophiæ applicandi erunt, statim ad Monasterium in hunc finem pro studiis designandum, mittentur. Qui vero studiis non applicabuntur, vel Sacre Theologiæ studio immediate vacare debent, prius per annum integrum in proprio Monasterio, sub regimine pii Patris Spiritualis exercitiis, & meditationibus unice applicandi erunt, nisi iustis de causis super hoc Abbati de consensu Præsidis, & Visitatorum, cum aliquibus dispensandum visum fuerit.

Tam in Monasterio, ubi Novitii instruentur, quam in illo, ubi Juniores professi studio Rhetoricæ, ac Philosophiæ applicantur, variis dormito.

mitioris, si fieri possit, recumbent: quod multo magis observandum erit, si in eodem Monasterio, tam Novitii, quam dicti Juniores Professi studiis operam dantes constituerentur; quo in casu, excepto Choro, & communi Refectorio, debita separatio fiet inter Novitios, & alios. Ad Monasterium pro dictis studiis deputatum, Abbatem omnes Fratres iisdem studiis applicandos mittere tenebuntur, quorum etiam, in parte Juniorum pie, & religiose institutioni insuper præficietur unus Pater Religiosus, vir gravis, maturus, & pietatis exercitiis præ aliis deditus, qui illos ad exactam Sanctæ Regule observantiam verbo, & exemplo inducat: ex qua eadem ratione in dicto Monasterio, respectu aliorum quoque Religiosorum, disciplina ad majorem, sive Novitorum, sive Juniorum Professorum adificationem, exactissime observabitur.

§. 3.

De Communi studio Literarum.

Vt vero Fratres nostri e Lectione Divina majorem consolationem ac uberiores fructum accipere, & alacrius vite solitariae labores, & exercitia subire valeant, hortamur superiores, ad quos id spectat, ut in studiis Philosophiæ, & Theologiæ, aliisque disciplinis, quæ ad Sacrarum Literarum intelligentiam maxime conducunt, suos Monachos sedulo exercent, eisque nulla in re desint, quæ in hujusmodi studiis, majorum, nec non Confratrum nostrorum, præsertim, qui sunt de Congregatione S. Mauri, exemplo proficere, ac subinde, in rebus suis ad Dei gloriam, & animarum profectum possint utiliter occupari, ad quorum studiorum statum felicem, quæ sequuntur declaramus observari debere.

Quamvis in vicinis Accademis passim extant convictus specialiter pro Religiosis ad studia mittendis, ordinati: quia tamen in pluribus Monasteriis, partim propter defectum mediorum, seu sumptuum, qui in hujusmodi convictibus, ad magnam quantitatem annuatim excreverunt, partim ob alias causas, non omnes ad publicas Accademias mitti potuerunt, ideoque non pauci hætenus in suis Monasteriis sine sufficienti instructione, & profectu literario detenti, rudes, & inhábiles, otii magis, quam librorum amatores evaserunt, cum ingenti suo, & Monasteriorum dispendio; ideo ut hac in parte per Congregationis nostre unionem succurratur, in uno, vel pluribus Monasteriis, Gymnasia, & Scholæ aperiuntur, ubi Religiosi in studio Rhetorices; in Philosophiæ, casibus conscientiæ, & materiis Theologicis præsertim illis, quæ pro cura animarum, & instructione populi, in sana, & orthodoxa Doctrina necessaria sunt, & in aliis similibus ad sufficientiam erudiantur, & educantur.

In quem finem præter illud Monasterium, juxta superius dicta, pro studio Rhetorices, & Philosophiæ destinandum, aliud constitui debet pro studiis Theologiæ Scholasticæ, ac Positivæ, Sacre Scripturæ, & Sacrorum Canonum, atque linguarum, quæ ad Sacre Scripturæ intelligentiam conducunt. Quod si unum Monasterium pro his omnibus studiis modo nominatis, nimis angustum foret, duo deputari poterunt, arbitrio Capituli, toties quoties necesse videbitur ab uno ad aliud Monasterium mutando. Professores, sive Lectores, ea & Magistri tam Rhetorices,

quam Philosophiæ Sacre Theologiæ Sacrorum Canonum, & aliorum studiorum prædictorum assumuntur, sive ex nostra, sive ex alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia nostri Ordinis S. Benedicti Congregatione, nec ab alia alterius Ordinis assumi poterunt, nisi de speciali licentia Sanctæ Sedis Apostolicæ, ad supplicationem Capituli, evocentur. Ut porro Religiosi in spiritu propriæ vocationis, & Religiosæ Disciplinæ observantia fusius conserventur, ad Academias publicas, nullus post hac mitti poterit, nisi a Capitulo Generali, ex iustis causis, pro quovis casu particulari, id expresse concedatur.

Quatenus studia memorata in nostra Congregatione magis floreat, in Monasteriis expresse ad eadem deputatis, & ut sumptus, cum in finem faciendi, quantum possibile fuerit, evitentur, qui Theologiæ Moralis studio solummodo applicabuntur, in propriis Monasteriis suis remanentes, ibidem Lectorem proprium, ad hoc deputatum, habebunt, qui bis ad minus in hebdomada, Lectiones e Theologia Morali habeat, & ab eodem, vel alio una vice saltem ex Sacra Scriptura alia Lectio habeatur.

Ad prædictorum executionem Magistri, seu Professores, præ cæteris ad hoc munus idonei, advocandi, & assumendi sunt, eisque uti respective etiam eorum Discipulis, per DD. Visitatores, vel Capitulum Generale, eatenus prospiciendum erit, ut commode, & sine impedimento, vel defectu necessariorum studiis vacare possint. Porro quia nec Fratres studiosi, neque Novitii in Monasteriis, ubi studium hujusmodi, vel communis Novitiatu instituitur, sine incommodo, & impensis ali possunt, aliqua refugio, seu compensatio faciendæ erit: & primo quidem curandum est, quantum possibile, ab uno ad alterum Monasterium hujusmodi onerum translatio fiat, quatenus mutua sibi vicem reddendo vicissim in eodem genere compensent. Si quæ vero Monasteria ad hoc qualificata, & satis capacia non sint, ea pro suis, quos ad studia, seu Novitiatum mittunt, vicissim alios Religiosos recipiant, siquidem ita occasio ferat. Sin minus, vel in pecunia moderatam aliquam refusionem, maxime si Novitii, aut Confratres studiosi patrimonium, vel ab eorum parentibus, sive consanguineis subsidia habeant, vel in alio genere, essi non tunc statim, saltem cum tempore recognitionem præsentent: ubi tamen nec exacta, & plena refugio, maxime a Monasteriis alias penuria laborantibus exigenda, sed propter commune Ordinis, & Congregationis bonum, incommodum, & pars expensarum supportanda erunt, eo solum observato, ne unum, alterumve Monasterium intolerabiliter gravetur, atque ita alia vice impossibilitatem causari, & admissionem tot hospitum, iuste recusare possit: quod tamen arbitrio, & iudicio Abbatum in Capitulo congregatorum, committendum, & votis majoribus standum erit. Pro generali regula observandum est, ut sumptus pro personis ab uno ad utilitatem alterius Monasterii translatis, solvantur a Monasterio, in cuius utilitatem talis ordinatio facta fuit: si denique mutatio fiat ob utilitatem ipsius personæ, sive Monasterii, ex quo alio mittitur, solvantur sumptus ab eodem Monasterio. Quamvis

Abbatibus vices in Conventu suppleat, semperque in Choro, & Mensa, & Dormitorio cum Fratribus sit, Disciplinam Regulari unice invigilet, atque in iis, quae Divinum cultum, pietatem, & spiritualem profectum spectant, tum exemplo praecat, tum verbis, & admonitionibus, seu correctionibus ceteros edoceat, ac dirigat.

Summopere caveat, ne per suam convenientiam, vel dispensationem Disciplinam Regularis relaxatio fiat, sed omnia, quae vel per Congregationem, vel proprium Abbatem ordinata, aut moribus, aut usu bene introducta sunt, debita observantia custodiat, tam absente, quam praesente Abbate.

Singulis Septimanis, semel, aut si opus, saepius Capitulum habeat, in qua leviores culpe, quas ad Abbatem deferri non oportet, per ipsum corrigantur, in iuncta delinquentibus, pro qualitate culparum, poenitentia saluari.

Priori ordinario adiungendus est Subprior, qui proximum, post Priorem locum in Monasterio habeat, pro vero Superiore semper habendus, & respiciendus, quamvis praesente in Clausura, nec impedito in sua functione P. Prioris, ad praecavendam confusionem Iurisdictione, & potestate subdendi, aut corrigendi non uti, sed ipse quoque P. Priori parere debeat. Absente vero, vel per agritudinem, aliave ex causa impedito Priore, eius Officium in omnibus, maxime repentinis emergentibus, quae dilationem non patiuntur, per P. Subpriorem suppleantur.

S. 3.

De ceteris Officialibus, & Oeconomia Monasteriorum.

Oeconomia Monasteriorum, quatenus decenter fieri potest, administratur per Religiosos, qui ad hoc idonei, atque in spiritu fundati sint, ut animarum periculum iuste timeri non debeat: atque pro differentia locorum, & multitudinis laborum, unus, vel plures; quos Abbas elegerit Granario, Culinae, Cellae vinariae, vel Cerevisariae praeficiantur.

Officiales isti, seu Oeconomi festis diebus omnino, & aliis diebus, quantum per functiones officii licet, Chorum, aliaque spiritualia exercitia, cum ceteris frequentent: neque enim ex hoc quod huiusmodi officiis exterioribus praepositi, sed praesertim quatenus iuste impediuntur, exempti sunt. Quod quia pro diversa Constitutione Monasteriorum omnino inaequaliter accidit, non licebit ab uno ad alterum Monasterium argumentari, uti nec generale aliquid statui potest: sed consideratis circumstantiis, per Visitatores, & Abbatem loci determinandum erit, tum quae officia Religionis committenda, & quot Officiales necessarii, tum qui, & quatenus a Choro, aliisque eximendi sint.

Duos saltem Oeconomos, seu Cellerarium, & Depositarium quilibet Abbas instituire tenebitur, quorum alter accipiat omnes redditus Monasterii, alter expendat, quos instituet ex consilio, & consensu Seniorum, sine quo, nec poterit amovere.

In corrigendis quoque graviter delinquentibus Prioris, & Seniorum Abbas consilio utatur, sicut Regula praecipit.

Rationes de datis, & acceptis non conficiat

Abbas, sed Cellerarius, & Depositarius, qui quolibet mense coram Abbate, & Senioribus totum Monasterii statum in temporalibus, receptis & expensis factis exhibebunt. Singulis autem annis in fine Decembris computata generalia reddituum, receptarum, & expensarum coram iisdem exhibebunt, & suae administrationis rationem reddent.

Consultum videtur Officia tam Prioris, quam Subprioris, & aliorum Officialium non esse perpetua, sed post aliquot annos (nisi specialis causa necessitatis, vel utilitatis Monasterii aliud postulat, & ad id Generalis Capituli consensus accedat) mutationem fieri: quatenus tum illi, qui huiusmodi functionibus diutius distracti sunt, occasionem sese recolligendi habere: tum alii quoque secundum qualitates, & merita sua ad honores, & officia ista aspirare possint. Quem in finem tam Prior, quam Superior cuiuslibet Monasterii, elapso triennio per annum ad minus ab omni officio liberi permaneant.

Ut vero haec mutatio commode sine ulla ignominia, vel praesumptione culpe fieri possit, generale Statutum sit, ut omnes Officiales singulis annis ad initium Quadragesimae ultro sua Officia resignent, expectantur resolutionem a suo Domino Abbate, an resignationem talem acceptare, an vero ad annum sequentem rursus propria officia iisdem committere velit.

S. 4.

De Monitore.

In singulis Monasteriis eligatur a Conventu aliquis ex Senioribus Religiosis Monitor, Vir maturus, & discretus, qui ad omnem in spiritualibus, & temporalibus utilitatem diligenter attendat, & si quid vel corrigendum, & utiliter ordinandum agnoscat, confidenter, & ex officio Dominum Abbatem moneat: Praecipue vero officium Monitoris in eo consistit, ut omnes de Conventu, qui forte per se ipsos accessum ad Abbatem non habeant, aut quocumque respectu aliqua denuntiare formidant, per ipsum Monitorem tuto, & secreta etiam non nominata sua persona, si ita pateant, aperire, ac significare possint, quae alias cum dispendio Monasterii, & Disciplinam Regularis Superiores laterent.

Curabit autem Monitor utpote vir maturus, & discretus (qualis, ut praedictum, pro Monitore eligendus est) inutiles querelas, aut murmura sopire, & saniora consilia suggerere: contra quae rationabilia, & tanti momenti iudicabit, ut Abbas merito monendus videatur, si materia ipsum Dominum Abbatem, sive quemcumque alium concernat, libere secundum exigentiam officii sui, cum debita tamen modestia, & respectu moneat, & si opus urgeat, aut denique si effectus non sequatur Domino Praesidi, vel Visitatori pro rei momento, & exigentia, denunciaret.

CAPUTIV.

De Divino Officio, & Spiritualibus exercitiis.

S. 1.

De Choro, & Horis Canonice.

Cum nostra Professio nos Dei laudibus celebrandis addicat, alia omnia, ita ordinanda sunt,

sunt, ut Officium Divinum in Choro nunquam intermittatur. Nec in particulari quisquam sine speciali causa, & licentia a Choro se subducatur, ut paulo ante de Officialibus constitutum est.

Horae Canonicae secundum Breviarium Benedictino Monasterio auctoritate Pauli V. editum, & ab Urbano VIII. ad correctionem Breviarii Romani recognitum: Missae vero, aliaque in Hebdomada Sancta, vel alias consueta Officia, & Cereoniae secundum formam Romanam, & Calendarium Dioecesanum peragantur.

Festa nova ex praecipuo Summorum Pontificum ordinata, inter quae Sanctorum Angelorum Custodum cum Octava observentur, & celebrentur in omnibus Monasteriis nostrae Congregationis. Similiter Festa Ordinis auctoritate Apostolica approbata, & celebrari concessa. Festum autem Commemorationis S. P. N. Benedicti 11. Julii sine Octava: tum & Festa Dioecesaena & c. pro quavis Dioecesi de Apostolicorum Decretorum ordinatione, & praecipuo observanda.

Pariter sub ritu Duplicis secundae Classis, Festa S. Henrici Ducis Bavariae, & Imperatoris, necnon S. Chunegundae Augustae, & Ducissae Bavariae celebrabuntur.

Ex singulari gratitudinis obligatione 26. Augusti, quo die Congregatio haec nostra erecta est pro felici conservatione, & regimine Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papae XI. solemnne Sacrum de Spiritu Sancto, & post mortem, quem Deus diu servet incolumen, pro anima eiusdem Anniversarium perpetuum in omnibus Congregationis nostrae Monasteriis celebrabimus.

Officia minorum B. Virginis, & Defunctorum, item Psalmi Graduales, & Poenitentiales, sicut etiam Litaniae in Choro dicende sunt, quando, & quoties in Rubricis Breviarii notatur, & ordinatur. Ipsum vero Officium Beatissimae Virginis, seu Curfus Marianus, quando non dicitur, secundum laudabilem consuetudinem, cessante impedimento, quotidie ab omnibus privatim, vel saltem a Fratribus junioribus communiter, secundum ordinem Abbatis in Capitulo, aliove loco idoneo recitetur.

Ceterum in cantu, & psalmodia, pro majore, vel minore celebritate Festorum ea differentia servanda, ut in praecipuis Festivitatibus SS. Trinitatis, Nativitatis, & Epiphaniae Domini, Paschatis, Pentecostes, Assumptionis Beatissimae Virginis, Omnium Sanctorum, SS. Angelorum Custodum, S. Benedicti, Patrocinii, & Dedicacionis Ecclesiae, Laudes integre, uti etiam Hymnus Ambrosianus, item Prima cantu Choralis secundum tonos Antiphonarum cantentur.

In solemnitate SS. Corporis Christi, & per Octavam Venerabili Sacramento publice exposito, Missae, & Vesperae solemniter decantentur. Similiter Tertia, vel in diebus jejunii Sexta, ultra nimirum immediate Summum Officium Missae antecedit, semper cantanda est, sicut, & Vesperae per totum annum, itemque Completorium, quando Officium Beatae Virginis non subjungitur. Aliae Horae psallendo persolvi possunt, cum gravitate tamen, & distincte, pausis rite servatis.

Circa horam celebrandi in Choro Matutini, observabitur, ut media nocte Matutinum celebratur.

Cum vero in quibusdam Monasteriis nostrae

Congregationis ex quadam necessitate propter peregrinorum summo mane occurrentium frequentiam, in aliis ex longa consuetudine introductum sit, Matutinum mane circa horam quartam peragere, licebit continuare hunc morem, donec per DD. Visitatores, aut Capitulum Generale rationes examinentur, & quid vel intuitu cause singularis, vel intuitu omnimodae uniformitatis, quantum possibile in tota Congregatione introducenda agendum sit, determinetur.

S. 2.

De fervore Spiritus, Meditationibus quotidianis, & recollectione annua.

Cum ad excitandum in nobis fervorem, spiritus sit praesens, idemque efficacissimum motivum recordatio obligationis ad perfectionem, contendendi ex emissionem Votorum contracta, ut ea efficacius ad memoriam revocetur, hortamur in Domino omnes tam Abbates, quam reliquos Monachos, ut singulis annis faciant solemnem Votorum renovationem in Solemnitate SS. Angelorum Custodum, ad quam per jejuniium, & alia exercitia spiritualia in pervigilio ipsius Festivitatibus se preparabunt.

Ad reformationem interioris hominis, & spiritualem profectum apprime necessaria est frequens per devotas meditationes recollectio, ideo in omnibus Monasteriis, tam quotidianas meditationes, quam singularem quolibet anno recollectionem per spiritualia, ut vocantur exercitia per octo dies ad minus introduci, & diligentissime observari statuimus.

In primis igitur mane a media sexta usque ad horam sextam quotidie sit meditatio, siue in cellis, siue propter frigus hyemale in Museo.

Deinde sub meridiem, antequam ad prandium accedatur, brevior per quadrantem horae recollectio, siue examen particulare, & rursus ad Vesperam, antequam cubitum concedatur, examen, seu discussio conscientiae instituitur, sine ulla dispensatione. Quo tempore Prior, vel Subprior diligenter visitent, & attendant, ne ullus a sacris istis exercitiis se subducatur.

Insuper extraordinaria, & major recollectio per annua antedicta exercitia (quorum maximam utilitatem, & fructum passim experientia demonstrat) a nullo, etiam ipso Abbate praetermittenda: sed ad hoc Sanctum opus certum, & congruum tempus per Abbatem singulis annis determinetur. Visitatores vero in suae visitationis decursu invigilabunt, ut hoc Statutum observetur.

Constituti in exercitiis spiritualibus matutinis horis majori Missae, & Vesperis intererunt, & reliquo tempore solitariam in suis cellis vitam agent, & contemplationi, atque illis pro recollectione spiritus praescriptis vacent, in fine autem Confessionem generalem annuam faciant.

Insuper, quia plerumque corpus quod corripitur aggravat animam, ac nonnullos Fratrum nostrorum in externis negotiis occupatos, varie, gravesque curae distrahunt, & turbant, unde fervorem spiritus languescere saepe contingit: Abbas de consensu Praesidis permittet iis, quibus, & quando judicaverit, secedere ad cellas in hunc finem preparatas, ut illic per definitum sibi tempus, liberi ab omni commercio rerum humanarum se totos Divinis tradant, exercitio

autem pro tempore in Monasteriis nostris commoda accommodationes, & habitacula, pro studio, vel Novitiatu communi non extent, sed primum putari debeant, non sine difficultate, & temporis mora; confidimus tamen, consilio, & solertia DD. Visitationum, provideri, & obtineri posse, ut in majoribus Monasteriis aliquibus ad sufficientiam pareretur, quod in re tam salutari necessarium erit: utque hoc sine longa dilatione, sed quanto citius possibile erit, efficiatur, eorum singulari curæ committimus.

Prædicta studia futuris temporibus in aliquo Monasterio indicere, vel dissolvere, aut etiam alio transferre Magistros, & Lectores instituire, aut amovere, extra tempus Capituli, gravi aliqua ratione urgente, possit Præses de consilio Visitationum, ab his tamen minus idoneos remove-re poterunt Visitationes.

Scholastici post-emenium studiorum cursum, in exercitiis regularibus, liberi ab omnibus impedimentis occupabuntur per annum, sub cura, & moderamine alicujus pii, & experti Patris.

Lectores autem, & Magistri sint ea prudentia, maturitate, devotione, pietate, & aliis dotibus instructi, ut scientiis cum pietate docendis, verbo, & exemplo pares sint, novas opiniones, vel etiam parum communes, seu minus tutas ne doceant, Sacre Scripturæ sensum ne detorqueant, Sanctorum, & Doctorum placita in honore habeant, ac in omnibus, & præcipue in his, quæ ad munus suum pertinent, Superiori suo subiecti sint, & obediens: nullus Alchimiam, Astrologiam Judicariam, aliaque periculosas, aut prohibitas artes, & disciplinas addiscere, multo minus docere, vel exercere audeat. Lectores, qui morum doctrinam tradent, eam, cum de ipsa Christi Lege agitur, ex Scripturis juxta Patrum consensum expositis, & ex eorumdem Patrum traditione hauriant: cum autem de Disciplina, & Legibus Ecclesiæ, Decreta Conciliorum, præsertim Tridentini, & Summorum Pontificum, consulent, & sequantur: qui autem Theologiam tractant, omnibus inutilibus questionibus, materiis utiles, & necessarias ex scriptura, & traditionis fundamentis explicare studeant.

Nullus etiam scriptura sua, vel aliena, seu Libros a se, aut ab aliis factos prælo committere, aut publicare, vel quæ fuerint a se inventa, in ere incidenda tradere, aut alias in publicum evulgare possit sine expressa in scriptis licentia, proprii Abbatis, & Capituli, vel Præsidis, & eorum ad quos spectat.

Exercitiis communibus aderunt semper Scholares, nisi a quibusdam fuerint, quod maxime decet in favorem studiorum, exempti, sed ab Officiis Divinis nusquam diebus Dominicis, & festis cum eis dispensabitur, nusquam etiam ab oratione mentali, majori Sacro, & Vesperis: sic enim operam dabunt comparandis scientiis, ut præcipuum eorum studium sit ad virtutem, & perfectionem status monastici contendere.

CAPUT III.

De particulari Monasteriorum gubernatione.

§. 1.

De Abbate, & quæ eidem observanda sunt.
Gubernatio, & potestas, quæ Abbatibus tum per Sacram Regulam, tum SS. Canones respectu

suorum Religiosorum, ipsiusque Monasterii in Spiritualibus, & temporalibus datur: per Congregationis erectionem non minuenda, simul autem eo intendendum erit, ut potestatem, seu officium rite secundum S. Regulam, & SS. Canones exercent, pro sua, & subditorum salute, commissique Monasterii emolumento. Suppositis igitur, nec repetitis, quæ S. Pater Noster (cujus Regulam in omnibus observare intendimus) in Abbate requirit *Cap. 2. qualis debeat esse Abbas &c.* attendendum in primis erit, ut electio Abbatis legitime, & canonice fiat juxta præscriptum ejusdem Regulæ, & Juris communis dispositionem, quæ in ejusmodi electionibus Abbatum deinceps omnino servanda erit.

Quod si innotescat aliquem precibus, aut persuasionibus per seipsum, vel per alium eligentes sollicitasse, talis hoc ipso pro indigno judicandus, neque electio talis confirmanda, sed cassanda sit. Electus legitime non tantum confirmationem a Sede Apostolica petet, ratione Monasteriorum horum, quæ taxantur in libris Camere Apostolicæ, sed & a Reverendissimis Episcopis Locorum quoad reliqua, quæ hæcenus ab eisdem ejusmodi confirmationem petere consueverunt. Quod si in casu particulari a quodam Rino Episcopo, cui a Sancta Sede Apostolica Jus confirmandi Abbatem additum fuit, eadem confirmatio per Neoelestum Abbatem, obligationi suæ conformiter petita denegaretur, ipse Abbas ab hujusmodi denegata confirmatione appellare poterit ad Sanctam Sedem Apostolicam pro ejusmodi confirmationis, & benedictionis gratia impetranda.

Confirmatione prævia obtenta sic confirmatus Abbas plenam sui Monasterii administrationem eatenus consequetur, ut tamen, in certis quibusdam casibus partim in jure expressis, partim in consuetudine, aut singulari ratione fundatis, consensum sui Conventus, idest majoris partis eorum, qui commode ad Capitulum venire possunt, requirere, & obtinere debeat. In specie ad alienationem bonorum immobilium, sacræ, & pretiosæ suppellectilis, Reliquiarum, vel Antiquitatum magni momenti, scripturarum, & documentorum Monasterii &c. five talis alienatio fiat per venditionem, five per transactionem, aut permutationem, aliquo modo per SS. Canones, & Constitutiones Apostolicas, inter alienationes prohibitas numerato.

Præterea consensus requirendus est ad debitorum in magna summa contractionem, Monasterii novis censibus anniversariis, aliisque gravibus, & perpetuis obligationibus operatione, quibus accensentur nova ædificia, unde Monasterii depauperatio, ipsique Conventui defectus necessariorum sequi possent: hoc insuper observato, ut quancumque de alienatione, vel obligatione per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas interdicta agatur, etiam beneplacitum Sedis Apostolicæ desuper obtineatur.

Insuper etiam cum consensu Conventus expedienda sunt presentationes ad Parochias, vel Beneficia, siquidem Jus patronatus non ad Abbatem solum, sed communiter ad Monasterium spectat. Item concessionem tituli mensæ, sicut etiam admissio Novitiorum ad Professionem &c. Alia minoris momenti negotia, unde tamen periculum, vel incommodum Monasterio sequi

possent,

possent, cum consilio Conventus expedienda sunt: & id, quod utilius judicatum fuerit, ex præscripto Sanctæ Regulæ resolvitur. Et quidem, si causa gravis, & periculosa, etiam ex iis, quæ de Jure consensus requirunt, non sit, tamen conformiter Sanctæ Regulæ tota Congregatio Monasterii convocanda, & singulorum consilia audienda sunt, quia sæpe Deus juniori revelat, quod melius est. Cause vero leviores rectius inter paucos, idest cum Patribus Senioribus consulantur: cujusmodi censentur (nisi extraordinaria ratio dubitandi, vel laudabilis consuetudo aliud suadeat) Novitiorum ad Monasterium susceptio, Fratrum ad Sacros Ordines admissio &c. Gravioribus quoque excessibus cum consilio Seniorum emendentur, & puniantur, nisi delictum occultum, vel alia rationabilis causa sit, & Abbatem moveat sua auctoritate sine mora, vel aliorum præcitu procedere. Singulariter observandum, atque Abbatibus nostræ Congregationis cavendum erit, ne redditus Monasterii immodice in superfluos famulos, vel equos, item splendida convivia, recreationes, vel alias ad luxum, & fatum expendantur: unde cavendum erit Abbatibus, ne famulos Sæculares potius ad splendorem, & populorum respectum superfluum sibi conciliandum, quam ad necessarium servitium habeant; quare ut in terminis debite necessitatis, & decentiæ persistant de his in Capitulo rationem reddant; tales vero famulos suscipiant, qui sint bonæ indolis, eamque mortam honestatem præferentes, ut illorum Christiana modestia omnibus sit manifesta, nullamque vanitatis anam in vestitu, capillatura, & in conversatione sua præbeant, habitu incedant modesto, nullo modo versicolorato, non alex, aut vino, vel potationibus dediti, neque aliis similiter exceptis obnoxii.

Extra Monasterium existentes, & sub itinere constituti Domini Abbates semper Socium Religiosum secum habeant, si commode fieri possit: Reliquis vero Religiosis saltem Frater Laiticus, aut, si Domino Abbati in casu particulari ita visum fuerit, famulus honestus pro Comite adjungatur.

Cubicula Abbatum universim sint munda; & sicut Servos Dei decet, modeste disposita, atque piis imaginibus exornata, exclusis profanis tam imaginibus, quam aliis ornamentis excessivis sericis, & similibus.

Unicuique Abbati permittitur, ut si redditus Monasterii id patiantur, unum currum habeat, qui tamen non sit deauratus, neque ex serico compactus, plures etiam equos non alat, quam pro ipsius, & Monasterii necessitatibus requiruntur.

Universim redditus Monasterii, habita ratione paupertatis Religiosæ, prudenter, & moderate in necessitates Monasterii, & Conventus, & in elemosynas dispensentur: si quid abundat, in futuros casus, & necessitates, five proprii, five aliorum Congregationis nostræ Monasteriorum asserventur. Deinde quod per Sac. Canones *Cap. Cum ad Monasterium de Stat. Monach.* salubriter constitutum habetur, ut Abbas, cui omnes in omnibus reverenter obediant, quanto frequentius poterit, sit cum Fratribus in Conventu, vigilem curam, & diligentem sollicitudinem gerens de omnibus &c. maxime de Choro & mensa intelligendum, & observandum est,

ut scilicet Abbates omnino festis, sed aliis quoque diebus, quantum commode poterunt, ad solatium, & ædificationem suorum, cum iisdem Chorum, & mensam Regularem frequentent. Licebit proinde etiam hospites, habita consideratione personarum, & circumstantiarum, non solum Religiosos, & Clericos, sed etiam Sæculares, quandoque ad Refectorium ad mensam Regularem ducere, si quidem tales sint, ut per eos incommodum Conventui ex protractione, seu dilatione refectiois, neque dispendium Disciplinæ Regularis quoad silentium, & lectionem ad mensam secuturum sit: qua in re illud quoque observandum est, ut in diebus jejunii, & abstinentiæ, nullum aliud obsonium hospitibus apponatur, nisi quod juxta Sanctam Regulam, & has Constitutiones ipsis Religiosis comedere conceditur.

Hospitalitas quemadmodum in Sac. Scriptura laudatur, ita exercenda est cum ea moderatione, ut in prodigalitate vitium non transeat; hinc omnem excessum, qui intuitu hospitalitatis fieri posset, diligenti circumspicione Visitationes a nostris Monasteriis eliminabunt, cum id minime ad ædificationem cedat, & e contrario potius scandalum generet. Pro cuiusque igitur hospitis qualitate id tantum in mensa apponatur, quod ad decentem, & moderatam refectioem, sublata omni superfluitate, & abusu necesse fuerit.

In cubilibus Hospitum omnis excessus, five in ornatu serico, & aliis similibus apparatibus, profors evitetur, ut Religiosa simplicitas cum modestia decenti conspiciatur, neque ad mensam vas aurea, vel candelabra argentea eisdem apponantur, nisi forte aliqui calices, uti, & cochlearia cum furculis argentea quidem, non tamen deaurata apponenda videantur. In usu horum, & in expensis intuitu hospitalitatis faciendis, id specialiter considerandum venit, ut scandalum Sæcularibus non præbeatur, omniaque in simplicitate paupertatis Religiosæ cum sincera charitate præsententur. Quæ vero ex annuis redditibus Monasteriorum superflua, utiliter impenduntur, tum in usum pauperum, tum in supportandis oneribus nostræ Congregationis, & ad subveniendum congruè ejusdem communibus, & singulorum Monasteriorum futuris necessitatibus. Inter communia Congregationis onera computantur expensæ in causa Visitationum, pro Novitiis, pro studiis communibus, & aliis similibus ad Religiosam Disciplinam solide stabilendam spectantibus. Elemosynæ quæ pauperibus mulieribus petentibus largiendæ sunt, fiant a Janitore in pecunia, aut pane juxta æquitatis rationem. Caveatur vero, ut neque istis, neque nobilibus foeminis (quibus clausuram Monasterii nullo modo ingredi liceat) in Monasterio, etiam extra Clausuram, neque in propinqua Domo, aut alibi prandium vel aliud ejusmodi, nisi ex gravi, & honesta causa, & femoto omni scandalo concedatur.

§. 2.

De Priore, & Subpriori.

Singuli Abbates eligant, & constituant sibi Priorem, Virum probatum, qui decimum quintum professionis suæ annum saltem expleverit (auditis prius Conventualium consiliis), qui Abba-

Sanctæ contemplationis, & operibus poenitentiae mentem reficiant, inflaurentque animæ vires; quatenus ad subeundos pro Dei gloria, & Congregationis bono solitos labores, renovati spiritu mentis suæ, & induti virtute ex alto ferventius prodire valeant.

Sacrum tempus Quadragesimæ ea puritate, quam S. Pater Benedictus exposcit, pro modulo transigere satagent Fratres nostri, atque in eum finem Abbas uniuscujusque Monasterii, congregatis omnibus in Capitulo feria quarta Cinerum, & lecto Capitulo Regulæ 49. quod incipit. *Licet omni tempore*, breviter eos hortabitur, ut disciplinam Monasticam religiosius observare, in patientiæ operibus strenue sese exercere, & sancta proposita ferventius innovari studeant.

Sacerdotes ad Sacramentum Confessionis saltem bis in hebdomada, & alii non Sacerdotes semel, qui singulis diebus Dominicis, & festis tam de præcepto, quam majoribus Ordinibus ad Sacram Synaxim accedant.

S. 3.

De Lectione spirituali.

Per devotam Librorum spiritualium lectionem materia paranda, & animus ad pias cogitationes, & contemplationes disponendus est. Unde in primis providendum, ut singuli Libros asceticos, & pios ad sufficientiam habeant, maxime autem Sacram Scripturam.

Legendum in primis aliquid ex hujusmodi libris, vel libellis ante meditationem, item priusquam Chorum, & maxime antequam Sacerdotes ad celebrationem Missæ accedant. Communis autem lectio spiritualis omni die ab hora quarta usque ad quintam Vespertinam instituenda, ubi omnes in summo silentio, & quiete librorum spiritualium lectioni vacabunt: utque hoc certo fervetur, Superiores diligenter visitabunt, & invigilabunt.

Publicæ insuper lectiones spirituales, more in pluribus Monasteriis jam recepto, ut scilicet ante horam Completorii omnibus Fratribus sive in Choro, sive in alio loco opportuno convenientibus, ab uno Lectore per quadrantem circiter horæ collationes uti antiquitus nominantur, idest, ex libro singulariter devoto, pro ædificatione, ac recollectione audientium, quidpiam legatur, continuari, vel ubi in usu non sunt introduci omnino debent, & nunquam propter ullam causam, prætermitti.

Ad Mensam quoque in Refectorio non libri profani, & curiosi, sed devoti, & salutare, unde audientes spirituales, etiam dum corpus cibis reficiunt, animæ refectioem haurire possint, legendi sunt.

Qualibet die Dominica legatur aliquid de Regula S. Patris Benedicti, cujus observantiam per nostram Congregationem, & has Constitutiones præcipue intendimus.

CAPUT V.

De perfecta Votorum substantialium observantia.

S. 1.

De Custodia Castitatis, & Clausuræ.

Ea in hoc genere curâ, & custodia adhi-

benda est, ut omnes occasiones, etiam remotiores, & quicquid scandalum, vel malam apud alios suspensionem parere possent, accurate præcaveatur, & abscindatur. Qua de causa prius in primis clausura Monasterii, de qua singularem curam P. Prior habebit, eatenus custodienda; ut nulli Secularium accessus pateat, vel ubi iusta necessitas postulat Viros (feminas semper exclusis) Seculares admitti, v.g. Opifices: id non nisi cum præcitu, & licentia Abbatis, vel P. Prioris fiat.

In hujus exactæ custodiæ finem, Ostiarius clavem sub prandio, & cæna, oclusa diligenter porta, apud Præsidentem in mensam deponat, ut interim nemini accessus pateat.

Multo minus aliquis Conventualis clausuram egrediatur sine simili licentia, eaque, vel speciali in casibus, & causis specialibus, vel generali Officialibus pro exigentia officiorum concedenda: hæc ipsa tamen nulli indefinite, sed limitate, vel ad certas horas concedenda est, id que non sine Socio Religioso, aut in casu quodam forte extraordinario, saltem famulo adjuncto.

Præterea, quod in Sancta Regula cautum habetur, ut ea, que extra Monasterium, vel clausuram visa, vel audita sunt per Officiales, & quoscumque, non referantur ad Conventum &c. debita observantia custodiatur, ita quidem, ut de materia ullatenus scandalosa, vel que pravos animorum affectus: suspiciones, murmuraciones, aut etiam inutiles distractiones, & in spiritualibus turbationes causare possunt, in Conventu referre, aut recensere non liceat.

Cavendum insuper, & occasiones amputandæ sunt, ne Religiosi cum feminis familiaritatem, conversationem, aut communicationem habeant, nisi præcise, quatenus iusta, & nota necessitatis, vel utilitatis causa Officialibus, & quandoque in aliis iudicio Superiorum, quorum licentia specialiter, & expressè hoc casu requirenda est, indubie exigat. Et nihilominus custodito, ut quicumque quacunque ex causa, vel licentia ad colloquium feminarum in publicum admittitur, non nisi cum religioſa modestia, & gravitate cum iisdem converſetur, neque ultra tempus, locum, & modum præscriptum cum eisdem converſetur. Si quem in hoc genere incautum, aut ullo modo scandalosum Abbas, aut Visitatores invenerint, eum vel ab officio amoveant, vel in posterum nunquam amplius ad similem occasionem, vel conversationem admittant.

S. 2.

De Abdicatione Proprietatis.

Proprietatis vitium (uti merito a S. Patre nostro appellatur) a Monasteriis nostris eliminandum est, ne quisquam in re temporalis quacunque ullum dominium, vel jus qualecunque, utpote cujus omnino in singulari incapax est, sibi imaginetur, & fingat, neque etiam talem affectum ad rem quancumque concipiat, quin eam ad nutum Superiorum sine ulla contradictione, vel murmuratione dimittere sit paratus.

Si quidquam singulariter uni, vel alteri per amicos mittatur, vel quacunque ratione obveniat, id recte Superioribus offeratur, vel D. Abbati, vel P. Priori, pro qualitate, & quantitate rei: qui Superiores talia ad usum revocabilem, ei,

ei, cui destinata sunt, si rationabile videtur, concedere possunt, sed non debent. Imo si taliter oblata fuerint pretiosa, & superflua, & magis, si singularitatem, vel difformitatem in Coenatu introducent, nullo modo concedi debent.

Esulentia, & poculenta ad commune Refectorium deferri debent, siquidem raro, & moderate quidpiam offeratur, secus inhibendæ, nec acceptandæ sunt tales oblationes.

Nullus in Conventu pecuniam ullam detineat, sed delinquentes in hoc genere, etiam pro modica, & minima quantitate congruis poenitentis puniantur.

Officiales, qui pro exigentia suorum officiorum pecunias detinere, ac dispensare debent, in hoc iuxta voluntatem Abbatis agant, nec sibi particulariter sine præcitu, & licentia ejusdem quidpiam applicent, vel aliter expendant, quam ex injuncto officio, vel iussione Abbatis debent.

Habeat P. Prior capsam aliquam, & moderatum ararium, in quod pecunie Conventualibus oblata reponantur, liceatque P. Priori talia Conventualium oblata pro ipsorum Monachorum indigentis, aut pro necessitatibus discrete dispensare, sine tamen ulla obligatione, aut jure quæſito illi, cui oblata sunt. Ipse vero P. Prior teneatur singulis annis dare rationem D. Abbati de omnibus ad ararium Conventus acceptis, & expensis. Neque tamen id, quod finito anno ultra expensas restabit, statim eidem, tradere debet, sed proportionatam quantitatem pro exigentia futurarum expensarum in manibus, & capsâ sua retinere potest; quod vero abundat, D. Abbati tradatur in usum, & utilitatem Monasterii erogandum.

Ut vero proprietatis vitium non solum in pecuniis, sed in omnibus etiam aliis rebus extirpetur, præcaveatur, singulis annis cum schedula quadragesimali bonorum operum ex præscripto Regulæ ad initium Quadragesimæ afferenda, dent singuli aliam schedulam, seu designationem omnium rerum, quas ad usum quicque suum in Cella, vel alias retinet, quatenus unusquisque in conscientia securus esse possit, nihil se, inſciis Superioribus, detinere.

S. 3.

De Obedientia, & Reverentia Superioribus exhibenda.

Proprium, & principale requisitum vitæ, & status regularis est obedientia, quam pro merito toties commendat, & inculcat S. Regula nostra: ab omnibus proinde, qui nomen, & meritum viri Religiosi desiderant, sancte observanda. Et quid quid a DD. Abbatibus, cæterisque nostræ Congregationis Superioribus jubetur, quod illicitum, & Regulæ, seu Instituto contrarium, non est, sine contradictione, & murmuratione implendum erit.

Si quid injungatur, quod difficile, aut supra vires, vel qualitates suas esse videretur, v.g. Si quis officium per Religiosos administrari solitum suscipere, si docere, concionari &c. jubeatur, licebit quidem modeste se excusare, & rationes in contrarium allegare, attamen pertinaciter iudicio suo insistere non licet, sed si auditis rationibus hujusmodi Superior in sua iussione

persistat, Religiosus subditus non suam, sed Superiorum voluntatem sequatur, & confusus de adjutorio Dei, obediat.

Singulariter, & sub gravi poena prohibitum sit, ne quis cum Abbate, vel Priore suo, & aliis Superioribus, proterve contendere, vel nullo modo eos, quos vice, vel nomine Christi sibi præpositos scit, verbis, aut signis quibuscumque despiciere, vel injuriare præsumat. Sed si quis causam etiam justam contradicendi, vel mandatis Superiorum se opponendi habere putat, eam modeste sine expostulatione proponat, quam utique Superiores prudenter secum ponderabunt, & quatenus justum, & expediens videbitur, deferent, & condescendent. Si hoc non fiat, adeoque Religiosus quicumque injuste se opponi, & gravari iudicet, salutare appellationis remedium, conceditur, servato tamen Juris, & instantiarum ordine, tum debito moderamine, & modestia religioſa: nimirum si quis a P. Priore se injuste privatum, vel alio modo gravatum putat, ad D. Abbatem quidem libere appellare potest, uti semper omnibus in quacunque causâ liber accessus ad eundem patere debet. Attamen nullus tunc statim quando corripitur, quasi stante pede in vocem appellationis erumpat, quod sine despectione immediati Superioris haud fieret; sed correctionem, vel etiam poenitentiam distationem in religioſa humilitate excipiat, primoque, & præcipientis animi motus tunc coerceat, intervallo autem, ubi animo serenato, & deliberatione prudenti præhabita, appellationem necessariam iudicat, D. Abbatem adeat, prius tamen a P. Priore, & more consueti licentia petita.

Ab Abbate fiet appellatio ad Visitatores, a Visitatoribus ad Præsidentem, & ab hoc ad Capitulum, a Capitulo vero immediate ad Sanctam Sedem Apostolicam, ad quam etiam semper, & quancumque liber pateat accessus.

CAPUT VI.

De temporis per totam diem distributione.

Ut otiositas, quæ religioſis animabus maxime inimica, & infesta est, in Monasteriis nostræ Congregationis locum, & tempus nullum, inveniat, singulis totius diei horis certæ occupationes assignantur, quas strictè observari, cura Superiorum, maxime P. Prioris in Conventu semper præsentis, committitur, & injungitur: nimirum hora constituta excitentur Fratres ad Matutinum.

Ubi Matutinum media nocte celebrandum erit, hora quinta excitatio fiat. Media Sexta usque ad Sextam completam meditationi matutinae sedulo omnes incumbent. Quadrante post sextam, dato brevi signo campanæ in Choro Prima perfolvenda erit.

Modica temporis intervalla, quæ inter Matutinum, & meditationem, item inter hanc, & Primam intercedunt, partim corporis necessitatibus, partim singulari devotioni, ac precibus Matutinis destinata sunt.

Post Primam in Choro perfolutam, & Capitulum finitum, usque ad Summum Officium, Patres, seu Sacerdotes Missas celebrabunt. In celebrando vero, quantum fieri potest, servetur ordo per determinationem horæ, vel temporis certi, quo quilibet Sacerdos celebrare debeat,

ita ut una Missa post alteram habeatur, quatenus devoti fideles in Ecclesiam venientes, omni tempore sacrum audire possint, pravia, & subsequente debita preparatione, & recollectione. De reliquo seu Theologicis, seu casuisticis, seu pro qualitate personarum aliis studiis, secundum dispositionem Superiorum, vacandum erit. Media Nona, vel in diebus Juniorum hora Nona, signum dabitur ad Officium summum, & horas duas Canonicas ante, & post illud, modo ante dicto, persolvendas.

Tertio quadrante decimam, vel in diebus Jejunii ante undecimam recollectio particularis, seu, ut vocant, *Examen particulare*, dato hoc signo fiet. Deinde ad mensam, seu Refectorium, cundum, servato semper silentio extra horas specialiter colloquio, & recreationi deputatas. Refectio facta consueto modo Psalmo *Miserere* e Refectorio exundum sive ad Chorum, sive ad locum Capitularem, ubi gratiarum actio compleatur. Mox Nona psallenda erit in Choro.

Post hoc hora circiter colloquio, & honeste recreationi conceditur, videlicet usque ad mediam Primam, vel si dies Jejunii sit a duodecima usque ad Primam.

Recreatione terminata, vel toto tempore usque ad Vesperas studiis incumbendum, vel pro qualitate personarum, aut exigentia circumstantiarum hora una, aliis exercitiis, quatenus secundum iudicium Superiorum singulis convenire, & expedire videbitur, deputari potest v.g. pro addiscendo Cantu maxime Choralis, pro conferentia Casuisticis, aliisque literariis materiis, vel denique pro opere manuali &c. qua etiam hora ab Officialibus, Opificibus, aut Ministris petantur, que petenda, & dentur, que danda sunt.

De reliquo, tempus pomeridianum usque ad Vesperas studiis, & Lectioni Librorum spiritualium impendatur. Licebit tamen ordinario singulis septimanis semel, aut pro ratione temperatis, aliquando etiam bis ad campos ambulare, petita, & obtenta licentia Superiorum.

Hora tertia Vespera cantanda, post quas ab hora quarta usque ad quintam lectio spiritualis erit, ut ante dictum est.

Coena finita per mediam horam honesta recreatio conceditur, ita tamen, ut tam relaxationes pomeridianae, quam colloquia, post collationes serotinas, non permittantur in feriis sextis Quadragesimae, nec per totam majorem hebdomadam, usque ad Sabbatum Sanctum exclusive.

Tertio quadrante ante Septimam per unum Lectorem ex collationibus SS. Patrum, vel aliis libris devotis legendum per quadrantem circiter hora: subjungendum mox hora Septima Completorium.

Denique cum recollectione Vespertina, seu examine conscientiae &c. dies concludenda, ita ut hora octava omnes in quiete, & in Cellis sint.

Circa hunc ordinem diei, limitatio quaedam, excepto tamen Choro, fieri poterit ab Abbate, juxta rei, personarum, praecipue Lectorum, & Scholasticorum, & temporis exigentiam, si ob certas, & particulares causas, non semper ita exacte in omnibus, observari possit.

De Visu, Jejunio, & amictu ad necessitatem, sine superfluitate.

S. 1.

De Cibo, & Jejunio.

Ordinamus, ut ex arbitrio per Sacram Regulam Abbatibus dato, quod haec ratione victus observatum fuit, in posterum in singulis Monasteriis observetur.

Ultra Jejunia Ecclesiastica in omnibus Monasteriis, ulteriora, vel Regularia Jejunia observanda sunt. Et quidem per totum annum singulis diebus Mercurii, & Veneris (tempore Paschali, & Natalitio usque ad Octavam inclusive Epiphaniae excepto) tam a carnibus, quam altera refectio abstinendum.

In Adventu per totum jejunandum est, ita ut ab altera refectio abstinatur, sola Collationum consueta loco Coenae concessa.

In hebdomada vero integra ante Adventum, & per decem dies ante feriam cinerum, dempta Sexta feria, & Sabbato, aut Jejunio Ecclesiastica, Jejunium, & abstinendum ab esu carnis relaxamus, & ut aliquod obsonium in prandio, & coena addatur, indulgemus.

In honorem Beate Virginis Jejunium regulare servabitur in Vigiliis Nativitatis, & Purificationis ejusdem: Omnes quoque jejunabunt in Vigilia Festivitatis Sanctorum Angelorum Custodum.

S. 2.

De Habitu, & Tonsura.

Inter principaliora, que in Visitationibus observari, & ubi necesse fuerit reformari debent id erit, ut tam Conventuales omnes, quam respective etiam Abbates habitu, & tonsura decenti, & honesto, simulque modesto, sine vanitatibus secularibus, vestiti incedant, intra, & extra Monasterium, nullo etiam modo vestimentis feris utantur.

In specie omnia vestimenta exteriora etiam tibialia, non alterius, quam nigri coloris sint, eaque lanæ, aut lineæ.

Deinde in Congregatione nostra omnimodo quoad vestimentorum formam, etiam quoad materiam, æqualitatis, & pariformitatis introducantur. Quod solentia DD. Visitationum committitur, ut tempore visitationis circa pariformem habitum, & tonsuram interim ipsi eatenus rem componant, quatenus ad eorum relationem in proximo Capitulo Generali, ultimate statui possit, quod decentissime videbitur.

In consideratione hujus conformitatis, quoad industria, & lectissima nihil quidem mutetur quoad eos, qui jam professi sunt, nisi ultro ipsi pietate ducti, ita velint, ratione vero aliorum, qui in posterum pro effusione emittent, statuiamus, ut observetur quicquid in proximo Capitulo Generali determinabitur.

CAPUT VIII.

De Infirmis Fratribus.

Quia Sanctus Pater Benedictus affectu vere paterno Infirmis prospexit, & Cap. 36. Regulæ ordinavit, Infirmorum curam ante omnia, &

pra

pra omnibus adhibendam: item maximam curam Abbatis esse debere, ne ob aliquam negligentiam patiantur &c. Ideo nec sumptibus, nec laboribus parcendum, sed omni modo curandum erit, ut quæ pro salute, tum corporis, tum animæ necessaria sunt, in tempore, & prompte subministrantur.

In singulis igitur Monasteriis Abbas cum consilio, & matura deliberatione eligat certum & idoneum Medicum, qui tempore necessitatis succurrere sit obligatus, eique hanc libertatem concedat, ut quæ agrotantibus necessaria judicabit, sine respectu sumptuum præscribere possit.

Porro qui infirmitate quæcunque corripitur tempeste, vel Abbati, vel Priori statum suum indicet, & confidenter conferat tam circa medicinam, aut Medicum advocandum, quam etiam de cibo, & potu conducente; item exemptione a Choro, & si quid aliud pro reparatione sanitatis necessarium videbitur.

Nulli quidem liceat sine expressa licentia Superiorum Medicum advocare, aut per literas consilium, vel etiam a presente medicinam accipere: ipsi vero Superiores difficiles non erunt, si prædicto modo confidenter status, & causæ rationabiles significentur.

Uterius autem sollicitè curandum, & providendum, ut ægrotus Medici judicio se plene submitat. In quem finem idoneus Minister destinandus erit, qui sedulam Infirmi curam gerat, & accurate acceptam a Medico instructionem observet, contraria, vel noxia nullatenus admittat.

Præter Ministrum, seu famulum unum ex Conventu vir maturus, sive in genere pro omnibus, sive particulariter pro singulis infirmis deputetur, qui circa ægrotantem alioquem inspectionem habere, eundemque tam verbis, & frequenti visitatione consolari, quam etiam, que necessaria videbitur, procurare, & si defectus appareat, P. Priorem, vel D. Abbatem tempeste monere possit.

Ipsæ etiam Abbas non intermittat sæpius ægrotantes visitare, quibus magnum solatium, & dolorum levamen erit, si in afflictione sua paternum erga se affectum advertant, & experiantur.

Multo magis ipsi Conventuales, seu Fratres in hoc casu necessitatis, seu infirmitatis ex sincera charitate obsequia, & solatia sibi mutuo præstent, & quantum Infirmo commodum, & expediens est, sive recreationis, sive etiam alio tempore, cum licentia tamen P. Prioris Infirmariam accedant, & Infirmum consolentur, & recreent.

Quia vero major semper de salute animæ, quam corporis esse cura debet, eo in primis omni studio adlaborandum, ut infirmus in anima, & conscientia bene dispositus sit, & maneat. Proinde cavendum, ne vanis, & variis colloquiis Spiritus distrahat, sed magis ad pietatem, patientiam, & resignationem, item frequentem Sacramentorum iterationem per eos, qui ex ordinata charitate eum visitare volunt disponatur.

Quod si mortis periculum propinquum appareat, ordinabunt Superiores, ut frequentet ex idoneis libris lectiones, adhortationes quoque & suffragia Fratrum non desint, quibus Spiritus

a corpore migraturus feliciter ad Dominum dirigatur.

CAPUT IX.

De conformatione disciplina Regularis cum aliis nostri Ordinis Congregationibus.

Præter hæc constituta super sunt complura alia particulariter circa mores, observantias, & caeremonias, ipsamque disciplinam Regularem in omnibus Monasteriis nostræ Congregationis pariformiter introducenda, & observanda. In quibus, ut conformitas, & solida Regularis Disciplina introducatur, desuper Constitutiones particulares conscribantur, singula capita Regulæ Sancti Benedicti declarantes adinstar Constitutionum Congregationis Cassinensis, & Sancti Mauri, & aliarum, & juxta laudabiles earundem praxes, colligendæ a quibusdam ad id habilitioribus a Capitulo Generali deputandis, & intra triennium in debitum ordinem redigendæ, atque a futuro Capitulo Generali revidendæ, eum in finem, ut Sedi Apostolicæ pro confirmatione præsententur.

Quæ futuro tempore ulterius disponenda, & corrigenda occurrunt, circa ea in Visitationibus, & Capitulis triennialibus inquirendum, atque defectus hujusmodi per chartas Visitationum, & recessus Capitulorum emendandi erunt. Et quidem circa pariformem introductionem Regularis Discipline, respiciendum in primis erit ad Sanctam Regulam, ubi satis expressum, & prospectum est, neque aliud fere desideratur, quam debita observantia, & executio.

Deinde sicuti ad S. Regulam declaratione aliqua, vel singulari studio opus videbitur, ad statuta aliarum supradictarum Congregationum recurrendum, eoque semper collimandum erit, ut inter omnia Monasteria nostra conformitas cum supradictis Congregationibus, tam in celebratione Generalis Capituli, quam in electione Præsidis, Visitationum, & Abbatum, uti etiam in reliquis omnibus, que spiritualem, & temporalem totius Congregationis nostræ Bavaricæ, & singulorum Monasteriorum directionem concernunt, conformatione omni meliori modo introducatur.

Unde DD. Visitationum curæ specialiter committitur, ut statim in prima visitatione diligentissime inquirent, ubi, & in quibus discrepantia, & difformitas usi, vel abusu introducta sit: simulque rationes, & causas disparitatis, aut relaxationis perquirant, & si quid alicubi irrationabiliter declinatum agnoscant ex melioribus rationibus Superiores, & Conventuales ad pariformem, que in dictis aliis præfatarum Congregationum Monasteriis laudabiliter viget, disciplinam disponant. Quod si vero obstacula, seu causæ contradicendi alicujus momenti, & probabilitatis opponantur, res ad Capitulum triennale referenda, ibique communi consilio statuendum erit, quod consideratis considerandis practicabile judicabitur, habito, ut prædictum est, respectu tum ad Sanctam Regulam, tum ad dictarum Congregationum statuta, a quibus temere sine certa, & juxta causam non declinabitur.

Ad harum Constitutionum observantiam tenebuntur omnes, & singuli Abbates, & Religiosi Monasteriorum omnium in Brevis Apostolice Erektionis sub Datum Romæ die 26. Augusti

Bbb 2

gusti